

Šuniukų išdaigos

Maži šuniukai – kaip gyvi žaislai,
Laksto, žiovauja, voliojasi išdidžiai.
Vienas batą tempia į slapta vietą,
Kitas veja katę į kiemą.

Nosytės šlapios, žvilgsnis – nekaltas,
Nors ką tik suplėšė laikraštį baltą.
„Aš nieko nedariau!“ – žiūri rimtai,
Bet žolė ant ūsų kalba kitaip...

Jie loja linksmi, kai grįžti namo,
Ir šokinėja aplink be paliavos.
Su jais nėra nė vienos liūdnos dienos –
Tik juokas, žaidimai ir daug tiesos!

Kai skambina durys – loja kaip giesmę,
Gal ten monstras? Gal pica atėjo?
Kai ramiai nori knygą skaityt,
Šuniukas tik ant sofos leidžia tai daryt.

Maži, pūkuoti kamuoliai,
Laksto kieme – tarsi vėjai – sparčiai.
Su jais nėra liūdnos nė vienos dienos –
Juokas, išdaigos ir šokis uodegos!

Kai glostai juos, širdyje šviesu,
Lyg saulė šypsotų iš dangaus aukštumų.
Maži šuniukai – meilės lašeliai,
Kurie šviesesnį daro mano pasaulį.

Irmina Makauskaitė

Punsko Daraius ir Girėno pagrindinė mokykla

VI a klasė